

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 74.

ANULU XXV.

Sibiu 1830 Septembre 1877.

Telegrafulu Romanu ese Dumineca si Joi'a, la fie-care doue septemani cu adansulu Foisioerei. — Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditor'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cãtra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Pentru celealte pãrti ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl., iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se platescu pentru antai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Resbelulu.

Sibiu, 17/29 Septevre.

De astadata este mai mare sgotmotulu diurnalisticu decãtu alu arneloru de pe câmpulu de lupta. Doue fapte inse de importantia totu-si putemu inregistra astadi, un'a se constatãza ca Mehemed-Ali s'a retrasu ierasi in positiunile de mai nainte, la Cara-Lom si alt'a ca cuartirulu generalu rusescu constatãza intrarea a 10,000 turci in Plevna printre liniile cavaleriei rusesci. Se vede din mai multe telegrame ca plõia a impede-catu actiunea de ambe partile; se vede din acele-si ca indata ce se va indreptã tempulu actiunea se va incepe de nou. Despre romani se dice ca au inaintatu cu trancheurile pâna la glasiulu intarituriloru inimice.

Despre luptele ultime dela Sipe'a cuartirulu generalu rusescu publica urmatorulu buletinulu oficialu:

Gornji-Studen, 10/22 Septevre 1877.

La 5/17 Septevre, in timpul noptiei inimiculu se apropiã pe ascunsu de flanculu nostru dreptu si de stãng'a St. Nicolae. Apropierea s'a fu observata de sentinelele nostre inaintate. Locotenentulu-colonelu Sandetsky, comandantulu regimentulu de Volhynie, ordonã a se tienã gat'a si a asceptã. Comandantulu primei companii de tiraliori, capitãnulu Ostopoff, lasã pe turci a se apropiã la 50 de pasi si-i primã cu o solva, care i puse pe fuga. Erã 5 ore de diminetã, inimiculu facã inca doue atacuri, dãru fu respinsu si, catre 9 ore, se retrase. In centru, atacurile turciloru au fostu cele mai slabe.

Ele fura in numeru de optu si incetara spre diminetã. Lupt'a, cea mai inversiunata a fostu pe stãnc'a Sântului Nicolae; inceputa la 3 ore diminetã, s'a sfersita la amedi. Turcii au escaladatu stãnc'a in linii dese si aruncãndu grenade de mâna. Doue companii din transeurile nostre inaintate i-au respinsu si ei au inceputu a ridica transeuri din parte-le cu ajutoriulu gabioneloru si snopiloru de nuele ce adusesera cu densii. Cu tãta impuscatur'a viua si foculu artileriei nostre, inimiculu se mantienã si, cãtre siese ore de diminetã, elu desfasurã pe stãnc'a pavilionulu albu cu semi-lun'a rosie, in urma carei'a trupele nostre incetara foculu. Primele nostre contr'a atacuri fura repinse, dãru cãtre amedi turcii fura asverliti de pe atãnc'a si mai de totu nimiciti de cãtre doue companii din regimentulu Jitomir si o companie din regimentulu de Volhynie. Tãta cãst'a stãncei erã acoperita de cadavre turcesci. Numerulu acestoru cadavre nu e mai putienu de 3,000. Colõn'a de atacu a fostu condusa de colonelulu Tiajelnicoff, si acest'a fiindu ranitu, de cãtre locotenentulu-colonelu principele Helkoff, din regimentulu de Volhynie. Artileri'a nostra a lucratu in perfectiune, mai alesu bateri'a a 4-a din a 14-a brigada a colonelulu Hofman si in-tei'a baterie a adjutantulu imperatulu, principele Meshtchevsky, care a fostu ucisu. Locotenentulu Sidorine, care a luat u comand'a in urm'a mortiei acestui'a, a imprastiatu mai multe colõne de atacu turcesci trãgendu cu mitralie si fu elu insusi ranitu de doua glõntie. Saperii din alu 2-lea batalionu, sub comand'a locotenentulu-colonelu Rezvi, s'au distinsu asemenea. Perderea nostra a fostu mai mare de cãtu cea aretata mai inainte. Ea a fostu de 31 oficiari si 1000 õmeni afara din lupta. In numerulu ranitiloru se afla colonelulu de statu-majoru

Rennefeldt. Generalulu Radetzki a dirigitu in persõna frumõs'a aparare din 5 Septevre.

Despre lupt'a dela Tzercovn'a rusii raportãza urmatõrele amenunte:

La 9/21 Septevre, 11 ore diminetã, 20,000 turci cu 40 tunuri au atacatu positiunea ocupata de 12 bataliõne ale nostre. Ei au atacatu mai inteiu flanculu dreptu alu generalulu Gorskow. Majorulu Dombrowski din regimentulu de Kurks i lasã sa se apropie la 30 de pasi si, intempinãndu cu abionet'a i puse pe gõna lasãndu 200 morti pe terenu. Ataculu fu in urma renoitu contr'a flanculu nostru stãngu si fu respinsu de regimentulu de Viatka. Ultimulu atacu a fostu indreptatu cãtre centrulu nostru, dera a fostu asemenea respinsu cu o perdere enorma pentru turci. Regimentulu de Rilsk s'a distinsu cu deosebire lasãndu pe turci sa se apropie pâna la 400 pasi si puindui pe gõna printr'unu focu de batalionu bine indreptatu.

La 8 ore sãr'a, inimiculu se retrase.

La 10 Septevre, turcii tramisera unu parlamentar cerãndu sa-si ia mortii. S'au ingropatu 800 din ei sub ochii nostri. Perderea totala a turciloru a fostu de 2000. A nostra a fostu de 6 oficiari si 60 soldati ucisi; 20 oficiari si 300 soldati raniti. Generalulu Tatischeff comandã detasiamentulu nostru.

Despre activitatea armatei romãne dela 30 Aug. c. v. incõci publica „Monitoriulu oficialu“ urmatõrele:

„In sãr'a bataliei dela 30 Augustu, M. S. Domnitoriulu merse de visitã locurile de pansamentu, unde personalulu medicalu, aci cã si in foculu celu mai viu alu inimicului, si facea datori'a cu unu zelu si o abnegatiune demna de tãta laud'a.

M. S. consola pe raniti cu vorbe mângãitoare, si i lauda pentru viteji'a, cu care combatusera pre inamicu.

Raniti nostri, dupa ce li se aplica pansamentele necesarii si li se dede ingrigirile cuvenite la ambulantiile divisionare, se transporta afara din lini'a trupeloru si inapoi la spitalele timporalu stabilite la Mecic'a si Muselim-Selo, de unde apoi se evacuiãza, indata ce suntu in stare de a fi transportati, prin Turnu-Magurele, la spitalele permanente stabilite in tiera.

I. S. Domnitoriulu, dupa acãst'a impreuna cu Marele Duce Nicolae si cu suitele lor, petrecura tãta nõptea pe câmpulu de bataie, unde bivucase, spre a fi mai aproape de trupe, in casu cãndu inamiculu aru fi incercãtu nõptea unu atacu sãu o reintõrcere ofensiva, care inse nu se esecutu.

A dou'a di Mercuri, 31 Augustu, M. S. Domnitoriulu inspecta positiunile, pe cari inaintasera trupele in urm'a bataliei de ajunu. Unu detasiamentu de venatori, condusu de majorulu militianu Alesandru Candiano-Popescu, unulu din oficiarii cari condusesera trupele nostre la asaltulu redutei, veni spre a presentã M. S. Domnitoriulu in present'i'a A. S. I. Marele Duce Nicolae, drapelulu lutatu dela inamicu. Soldatulu de venatori Gri-gore Ioanu, care cucerise acestu trofeu, lu asverli sub piciorle ambiloru comandanti. Marele Duce, felicitãndu pe bravulu ostãnu romãnu, i aternã de pieptu crucea sãntului George, ier' Domnitoriulu lu decorã cu „Stãua Romaniei.“ Trupele ruse, cari erau presente, aclamara cu urale entusiaste pe vitãzulu venatoriu.

Joi, 1 Septevre, Inaltimea Sea merse de inspectã trupele romãne cari, in diu'a de

30, fusesera in focu. Ele salutara cu urãri entusiaste pe domnulu si siefulu loru supremu, care in ajunu i condusesera la victorie. Mari'a Sea trecu, adencu miscatu, pe dinaintea frontulu bataliõneloru cari formasera colõnele de atacu si din ale cãroru renduri lipsãu multi viteji, remasi pe câmpulu de onõre. Domnitoriulu se intretienã in modu afabilu cu oficiarii si soldatii, intrebãndu-i detaliuri despre lupt'a dela 30. Moralulu acestoru trupe erã escelentu, cu tãte perderile ce incercasera; si bravii soldati spunea Domnitoriulu ca acum cunoscu pe inamicu si nu se temu de densulu, ca, dera aru iesi din retrasiamentele si intaririle lui, ei suntu siguri ca nu le va putã resistã.

Mari'a Sea multiamã trupeloru pentru bravur'a ce siefi si soldatii desfasurara in batali'a dela 30. M. S. Imperatulu Russiei trimise unu adjutantu alu seu a felicitã din parte-i trupele romãne pentru frumõs'a loru atitudine si a le trimite augustele sele multiamiri. Domnitoriulu dete ordinu cã ostririle sa se intarãca in positiunile ce cãscigasera.

Vineri, 2 Septevre, M. S. Domnitoriulu, impreuna cu A. S. I. Marele Duce Nicolae, merse de inspectã tãte positiunile ocupate, in urm'a bataliei, de trupele armatei de vestu. In acea di, pe la orele 6 dupa amediã, inamiculu facu o iesire din fortificatiunile sele asupr'a aripei nostre si incercã, cu fortie respectabile, unu atacu spre a luã inapoi redut'a cucerita de trupele nostre. Turcii esecutara ataculu cu mare vigõre, sustienuti de foculu artileriei lor, care tragea cu srâpneluri asupr'a nostra; insa, dupa o ora si mai bine de lupta crãncena, ataculu lor fu respinsu, romãni remasera stãpãni pe reduta, si o multime de cadavre inamice acoperi teremulu inaintea redutei. Trupele romãne, in acãsta lupta din care iesira victoriõse, incercara o perdere de 80 õmeni morti si raniti. M. S. Domnitoriulu incunosciã acestu resultatu A. S. I. Marele Duce Nicolae, care i transmise pe data felicitãrile sele.

A dou'a di, 3 Septevre, Prea inaltiatulu nostru Domnu merse la marele cuartiru imperialu si oferã M. S. imperatorulu marele cruce a ordinulu „Stãua Romaniei“, cã o amintire a luptei ce ambele armate sustienusera impreuna si in care si versasera fratiesce sãngele in contr'a inamicului comunu.

Imperatorulu bine-voi a primã din mânilu Domnitoriulu insemnele ordinulu romãnu, si conferã Mariei Sele crucea la gãtu a ordinulu militariu imperialu alu St. George, cã unu semnu de augusta si inalta distinctiune pentru comandantulu supremu alu armatei romãne. Majestatea Sea ordonã asemenea a se distribuã la tote companiile, bateriile si escadrõnele armatei romãne care luasera parte la batali'a dela 30 Augustu, totu atãtea cruce de St. George cãte hotarise a se distribuã si trupeloru imperiale, preste totu mai bine de 150 cruce distribuie trupeloru nostre.

M. S. Domnitoriulu luã dejunulu impreuna cu Majestatea Sea, si apoi se intõrse la cuartierulu seu generalu.

Sãr'a, imperatorulu trimise unu adjutantu alu seu la cuartirulu generalu alu armatei romãne, spre a duce din parte i dlui generalu Cernatu, comandantulu armatei de operatiune romãne, crucea ordinulu St. George, clas'a IV.

Dumineca, 4 Septevre, M. S. Domnitoriulu, impreuna cu A. S. I. Marele Duce Nicolae, comandantulu siefu alu armatelor imperiale, insotitu de suitele lor, mersera de inspectara armat'a romãna. Trupele care se aflau in imediata apropiere a inamicului erau in retrasiamentele sãu in bivucurile

loru; cele ce se aflau ce-va mai departe erau sub arme, in ordine de bataie. Ele primira cu viue urãri pe augustii comandanti; tienut'a loru martiala si voiõsa facea admiratiunea generala. Marele duce, care urã in romãnesce buna diu'a trupeloru, si Domnitoriulu trecura pe dinaintea frontulu; M. S. Domnitoriulu le anuncia inalt'a distinctiune ce le acordase M. S. imperatulu, conferindu mai multe cruce ale St. George de fie-care corpu, si facendu-se cunoscutu ca si Inaltimea Sea a decoratu pre cei meritosi. Apoi M. S. Domnitoriulu si A. S. I. Marele Duce se dirigiara spre reserve, unde se afla si cuartierulu generalu alu armatei romãne. Aci, augustii comandanti luara dejunulu, impreuna cu suitele lor si cu statulu-majoru generalu alu armatei romãne, in sunetulu musiceloru cari esecutau arii nationale, sub bubuitulu tunuriloru inamice. A. S. I. Marele Duce Nicolae ridica cu acãsta ocaziune unu toastu, in care dise ca se simte fericitu a se aflã in midiloculu armatei romãne, spre a putã inchinã in sanetatea ei, a unei june armate care prin bravur'a si disciplin'a ei a aretatu calitãtile unei armate imbrãntã in lupte.

A. S. imperiala inchinã in sanetate armatei romãne si a Domnului ei. I. S. Domnitoriulu respunse Marele Duce ca a fostu prevenitu de A. S. imperiala, ca primulu toastu care urmãza a se ridica este in sanetatea M. S. Augustulu Imperatoru care, conferindu M. S. Domnitoriulu crucea St. George, a distinsu intrãg'a armata romãna, care este mãndra de a combate alaturi cu gloriõs'a armata rusa, si ca armat'a romãna se va silã in totu-dẽun'a a se aretã demna de distinctiunile ce Majestatea Sea i-a acordatu. Mari'a Sea beu in sanetatea comandantulu siefu alu armatelor aliate, pre cari le va conduce de siguru la victorie, inseriindu neperitõre pagini in istori'a militara.

Caldurõse urãri din partea asistentiloru respunsera la cuvintele ambiloru siefi, atãtu de iubiti de soldatii lor.

Dupa dejunu, A. S. I. Marele Duce, printr'o cordiala imbrãtisiare, si luã congediu dela I. S. Domnitoriulu, si se intõrse la cuartierulu imperialu, ier' Mari'a Sea, dupa ce conferã cãtu-va timpu cu d. presiedinte alu consiliulu de ministri, care sosise in cuartierulu generalu alu armatei romãne si luase parte la acestu dejunu, se reinturnã apoi la domnesculu cuartieru generalu alu armatei de occidentu.

M. S. Domnitoriulu a datu armatei urmatorulu ordinu de di:

INALTU ORDINU DE DI

Cãtra armat'a de operatiune romãna.

Ostasi! „In batali'a dela 30 Augustu, cã si in luptele cari au precedatu si urmatu acãsta memorabila di, voi a-ti dovõditu ca virtutile strabune n'au peritu din rendurile osteniloru romãni. Sub foculu celu mai viu alu inimicului, a-ti infruntatu mõrtea cu barbatie, a-ti luat u reduta, unu drapelu si trei tunuri. Tier'a ve va fi recunosctõre de devotamentulu, de abnegatiunea võstra; iera Eu cã domnulu si comandantulu vostru, suntu mãndru de voi si ve multiamescu. De si amu avutu simtõre perderi, de si deplãngu imbreuna cu voi bravii camaradi cadiuti pe câmpulu de onõre, dar' sãngele versatu nu va fi in zadar: dintr'ensulu va rodã marierea si independint'a patriei.

„Datu in domnesculu nostru cuartieru generalu alu armatei de occidentu, Poradim, 5 Septevre 1877. „CAROLU.“

Luni, 5 Septevre, M. S. Domnitoriulu a ordonatu a se espediã la Bucuresci tunurile luate dela inamicu, si cari se aflau aduse

la domnescul cuartieru generalu la Poradim, prin urmatoriulu ordinu pe di:

INALTU ORDINU DE DI

Catre armata româna

Ostasi! In diu'a de 30 Augustu, virtutea vöstra a incununatu cu victoria steagurile române. Regimentulu alu 14-lea de dorobanti si batalionulu alu 2-lea de venetori, impreuna cu trei bataliöne din gloriös'a armata imperiala rusa, au luat din mânile inamicului redut'a ce elu aperá cu atât'a inversiunare, si unu drapelu si trei tunuri au fostu cucerite de trupele nöstre.

Aceste trofee, cu ordinu a se tramite in capital'a tiei si a se pastrá acolo cá o vecinica dovada a vitejiei armatei române. Drapelulu se va asiediá d'o cam data in arsenalu, pâna se va hotári definitivu loculu unde are sa se pastredie,

Earu tunurile luate dela vrâjmasiu, döue se voru asiediá de ambele pârti ale statuei lui Mihaiu-Vitezulu. Umbr'a marétia a gloriösului domnu va vedea astu-felu ca osteni români au remasu pâna astadi fi ai eroiloru dela Calugereni.

Celu de alu treilea tunu se va asiediá inaintea marelui corpu dela palatulu domnescu, pentru 'a fi pururea pentru brav'a nöstra armata unu gloriösu esemplu de imitatatu.

Datu in domnescul cuartieru generalu alu armatei de occidentu, in Poradim, la 5 Septembrie 1877. CAROLU.

Poradim, 6/18 Septembrie. — Ieri, Marti, trupele nöstre au atacatu o reduta tare turcésca in present'a M. S. Domnitoriului. Patru asalturi consecutive au fostu infructuöse. Soldatii nostre s'au batutu vitejesce si au ajunsu pâna la parapetele redutei. Perderile nöstre suntu neinsemnate.

Poradim, 7/19 Septembrie. — In nöptea de 5 spre 6, turcii au facutu mai multe atacuri contr'a redutei si positiuniloru ocupate de români, inse au fostu respinsi cu mari perderi. In diu'a de 6, dupa amédi, români au cercatu, la rendulu loru, unu atacu conredutei celei mari, déra n'au pututu isbuti a o ocupá. In acésta lupta, români au avutu 300 ómeni morti si raniti; ei au pastratu intacte töte positiunile loru.

Poradim, 8/20 Septembrie. — Dupa raportulu tramisu cuartierulu generalu de către colonelulu Cretianu, comandantulu brigadei de rosiori, cavaleri'a româna a avutu, la 5/17 Septembrie, mai multe lupte cu cavaleri'a de cerchezi turci. Turcii au fostu pusi pe fuga, lasându mai multi morti si doi raniti. Unu stégu inimicu a remasu in mânele soldatiloru nostri. Perderile nöstre au fostu neinsemnate: unu soldatu si unu calu ucisu.

Astadi, nimicu nou; linisce perfecta pe töta lini'a. Starea sanitara si morala a trupeloru este satisfacetóre.

Evenimente politice.

„Pester Lloyd“ in primulu seu articulu de joi, care are meritulu de a fi förte lungu, se silesce din töta puterea a „spalá pe arapu“ cu alte cuvinte, se silesce a aratá cátu de nevinovate suntu demonstratiunile magiariloru. Escusarea acést'a nu vine din seninu, „P. Ll.“ se simte necesitatatu a o face, pentrucá sa nimicésca invinuirile din „Nat. Ztg.“ si cu deosebire din „Nord deutsche Allg. Ztg.“, fóra cancelariulu Bismark, aruncate asupr'a magiariloru si pe cari le cunoscu si cetitorii nostri. Organulu inspiratu din Budapest'a cere in conclusiunea articululu sa i se créda „pe cuventu“, ca unu poporu dedatu demultu a traí in libertate si care nu este dedatu a asteptá sa fia condusa sórtea lui numai de provedintia, nu póte fi nici odata fára pasiuni. Inse pasiunile trecu si remanu convingerile. Va vení tempulu cându se va fi stemperatu mani'a pe superbi'a moscovita; si atunci „fratietatea“ turcésca va disparé, asiá precum a aparutu —; mai pre susu de töte, mai pre susu de mania si pasiune stá alipirea po-

porului ungurescu de principele celu mai constitutiunalu, dela mórtea lui Mathi'a incóce.

Cum va multiamí apologi'a acést'a politica a lui „P. Ll.“ pe „Nat. Ztg.“ si „N. Allg. Ztg.“ si pe publiculu celu mare, nu este tréb'a nöstra. La töta intemplantia este unu incidentu de totu curiosu, ca tocmai eri, dupa ce durmise publiculu nostru de aici o nöpte liniscitu de ascurárele Lloydulu, vine „S. d. Tageblatt“ si in fruntea revistei sele politicé ne spune urmátórele date förte importante:

„Demonstratiunile turcesci din tié-
„ra, cari se espectorau pâna acum prin
„visite si contravisite softalesci, prin
„meetinguri si iluminatiuni, au tre-
„cutu de multu marginea ridiculositáti.
„Din miscarea de pâna aci s'a des-
„voltatu unu *periculu seriosu* pentru
„statu, apucându pe carári cari tre-
„bue sa incurce statulu si monarchi'a
„in prea seriöse conflicte. Asiá, ni se
„spune din isvoru förte siguru, ca la
„gar'a din *Brasiovu* s'au confiscatu 16
„ládi cu *pusci*, cari se incarca pe la
„fundu si mai multe ládi cu *fesuri*
„turcesci, s'au confiscatu la gar'a din
„Feldiór'a 36,000 patröne de *pusci*,
„totu asiá la alte gare, cari comunica
„cu secuimea precum la Apati'a, Ca-
„ti'a si Homorodu s'au confiscatu
„transporturi de munitiune si de arme.
„Transporturile aceste de arme si mu-
„nitiune suntu adresate la persóne pri-
„vate putienu cunoscute din Secuime,
„d. e. la unu anumitu Kovács din K.
„Vásárhely, mai departe la Kovaszna,
„la Mátéfalva si Seps Szent György.
„Câte transporturi de arme si muni-
„tiune voru fi ajunsu in pace in se-
„cuime si póte si in alte pârti ale
„Ungariei, este firescu lucru, o intre-
„bare deschisa. Regimulu se vede ca
„a trebuitu sa aiba cunoscintia de acé-
„sta contrabanda de arme inca inainte
„cu diece dile, de óre-ce dela acestu
„tempu incóce unu functionariu mai
„inaltu ministerialu din sectiunea mi-
„nisteriulu reg. ung. de interne pen-
„tru politi'a statulu petrece in Trei-
„scaune; acést'a o indigita si contro-
„lările cele aprige a pacheteloru pe
„drumul de feru ung. orientalu...
„... Eri (in 27/15 Sept.) a plecatu
„spre secuime din Brasiovu unu bata-
„lionu de infanteria dela regimentulu
„Imperatulu Alesandru;“ si in alte
„pârti a le secuime s'au facutu dispo-
„sitiuni militare precum in Csik Sze-
„reda, Szepsi-Szt.-György si alte puncte
„principale. In Brasiovu, — dupa cum
„ni se scrie de acolo — se vorbesce
„cá despre unu lucru care mai nu se
„trage la indoiala, ca esista in töta
„secuimea comitete secrete, a caroru
„problema este, a acurá bande de vo-
„luntari, a le inarmá si a le trece in
„Moldavi'a spre a distruge drumulu
„de feru românu si a ingreuná liniile
„rusesci de retragere si de provian-
„tare. Cumca conjuratiunea sta in le-
„gatura cu festivátile turco-magiare
„de infratire se vede si din speditiu-
„nea cea mare de fesuri turcesci, con-
„fiscate la Brasiovu.“

Ministrulu Tisz'a a respunsu la interlatiunile cele cincí, inse respunsulu lui n'a multiamitu nici pe interlatanti nici pe altii din si afara din dieta.

Foile militare din Vien'a se exprima förte aspru asupr'a esceselor magiare de pe tempulu festivátiloru turcofile si ceru cu töta energi'a sa se faca ordine in Ungari'a.

Unu cerculariu alu ministrulu *Cogalniceanu* indreptatu cátra reprezentantii Romaniei la curtile europene, prin care arata ca turcii continua a comite atrocitáti fatia cu raniti, a datu ansa la nóue inteveniri diplomatice la pórt'a otomana.

Crudelitáti turciloru cu crestini din Bulgari'a si generositáti crestiniloru fatia de turcii din Erzegovin'a.

Foile germane din Vien'a si anume „Presse“ in Nr. 261 are unu reportu funestu alu corespondintelui specialu, datatu din *Adrianopolu*, care cá martore ocularu spune ca cu ochii sei a vediatu cum in timpu de 10 dile justificárele ce le esecuta guvernulu militariu turcescu asupr'a nefericitoru cetatieni bulgari, cari suspiciunati pentru rescóla fura prinsu, legati cu lantulu de gátu si cu funii de mâni sucite pe spate, in grupe de câte 5—6 insi se escortéza pe stradele orasiulu diu'a la médiadi si di pe di se punu in midiloculu piatiei pe dinaintea localeloru publice, dinaintea bolteloru si cafeneleloru — in *furci* adeca in spendiuratori anume gatite spre acestu scopu infioratoriu.

In diu'a de 16 Septembrie, raporturiulu s'a ingroditu vediatu cu ochii cum se justificara in spendiuratori si in celu mai crudelu si infioratoriu modu, in midiloculu piatiei 1 protopopu, 2 preoti, 1 profesoru, 2 invetiatori, 1 medicu, si alti onoratori crestini ai cetáti. Pe preoti i-au spendiuratu fatia in fatia adeca vis-a-vis, insultându-i plebea turcésca de pe strade. Toti cei justificati erau ómeni in cea mai frumoasa etate, culti, de positiune si védia eminenta. Mediculu, care 'si facusesse studiile in *Austri'a*, (Prag'a) si profesorulu care inca a studiatu in *Germani'a*, au fostu barbati de inteligintia estrordinaria, de unu exterioru förte frumosu si impunatoriu; pentru cari reporturiulu i s'a ruptu inim'a vediatu cum 'i ucidu turcii pagáni — fára mila.

Fisionomi'a stradeloru si mai ver-tosu a piatiei orasiulu — dice corespondintele — sémena unei espositiuni de *macelarie*; mai in fia-care strada suntu acatiati dinaintea pravalieloru dieci de crestini nefericiti, si turcii nu permitu nimenu dintre rudeniile justificatiloru a se apropiá si tângu. Cadavrele stau acatiate pe töta diu'a adeca pâna in cea urmátória, cându luându-se josu si indepartându-se cu escorta de basibozuci — se aducu alti nefericiti crestini, cetatieni din class'a de frunte, pe cari apoi cu o usiorintia 'i acatia in spendiuratori; continuându ast-modu in töte dilele la Philipopole si in alte orasie.

Vai de sórtea acestoru ómeni nefericiti! — eschiamo reporturiulu, déca teribilulu resbelu nu se va terminá curendu, séu déca poterile europene civilisate nu voru intreveni cu töta energi'a spre infrenarea furiei selbatice asiaticé.

La acésta prepastia si nefericire a crestiniloru, de pe Balcanu cine e caus'a? intréba corespondintele fára a dá respunsu!

Si pre cându turcii spendiura multime de crestini dintre cei mai de frunte, beligerantii crestini adeca, pre cându turcii ucidu si masakréza prisonerii din armat'a rusésca, — rusii si români tractéza cu prisonerii turci in celu mai umanu si crutiatoriu modu; 'i transportéza sub escorta fára a-i legá cu lanturi grele de gátu si fára a-i maltratá; le dau mâncári si beuturi recreatórie si 'i internéza conformu reguleloru militare — belice.

Si ce facu montenegrii cei pâna acum — in totu decursulu resbelulu, mai victoriosi, cum tractéza ei cu garnisónele si cu cetatieni turcesci? Unu altu corespondinte specialu dela „*Pol. Corresp.*“ in reportulu dela 22 Sept. reproducu de „*Deutsche Zeitung*“ din *Vien'a* Nr. 2057 eata ce dice:

„Principele Montenegrulu, *Nichil'a* impreuna cu statulu seu majoru se aréta celu mai generosu si umanu beliduce fatia cu inimiculu. Noroculu armeloru si admirabilulu eroismu alu filioru montenegrii, apoi nu mai putienu probat'a tactica strategica a comandantelu — au causatu *Turciei* mai

multe fatalitáti si chiaru desastre decâtu poterie'a armata rusésca.

Dela capitularea cetáti *Nikiesci* principele conduce cu celu mai stralucitu succesu neinsemnat'a la numeru dar' eroic'a sea armata, — totu inainte pe teritoriulu Erzegovinei si alu Bosniei; pâna acum in töte punctele intarite la töte cetatiunile ocupate de turci, — i-au atacatu cu o bravura nespusa a ostirei. Déjá *patru cetáti* a luat cu asaltu dela turci, cari nu potéu resistá veementiei opugnatiloru si fusera siliti a capitulá neconditionatu.

Ultim'a lupta fü asupr'a cetáti *„Presjeka“*, a cárei'a garnisóna nepotându-se sustiene nici macaru câte-va óre afisá flamur'a alba pe barier'a cetáti cerendu primirea de parlamentari pentru capitulare.

Montenegrii sistara indata foculu tunurilor, se oprira in asaltu ajunsu aprópe de fortificarea prima a cetáti si asteptara parlamentarii turcesci. Comandantele *Skender Bey* (Sándor) in-susi acompaniatu de suita si o deputatiune de cetatieni mahomedani se presentara si inchinara dinaintea principelu *„Nichil'a“*, cerendu pardonu si invoirea de capitulare, ce o si dede principele neconditionatu.

Urmându apoi capitularea, intrég'a garnisóna depuse töte armele la piciórele principelu si se retrasa in colóne desarmata. Dupa o pauza principele si aci 'si aréta marimimositatea si virtutea militara; cáci dise comandantelu garnisónei turcesci capitate: „*Luati-ve armele indareptu, cáci v'ati luptatu eroicesce, n'amu trebuitia de armele inimiculu cuceritu.*“ Turcii 'si luara armele si töta munitiunea si se indepartara; iér' cetatieniloru li s'a datu voia libera a iesi cu töta averea din cetate.

Intrându apoi principele cu trup'a sea, cu triumfu in cetate sub bubnitulu tunurilor de pe citadela si sune-tulu campaneloru a visitatu töte casarmele si spitalele, cari gemeau de ostasi turcesci vulnerati si bolnavi; dispune apoi numai decâtu pre toti medicii cáti 'i avé la indemâna sa gri-giéscá de acei morbosi.“

Eata contrastulu umanitáti cre-stine fatia cu crudelitáti pagâne. Turcofilii potu conchide din aceste aparintie: ca de ce ori-care crestini de pe fatia pamentulu se ingrozescu numai de numele turculu remasu neuitatu de sute de ani. C.....s.

Corespondintie.

Sibiú, 16/28 Sept. 1877.

(Lim'b'a româna e straina in Transilvani'a!!) Cum se póte si afirmá acést'a? se va intrebá stimabilulu cetatoriu negresitu cându numai va aruncá ochii preste acésta intitulare! Eata asiá bine, ce nu se mai póte in dilele necasuriloru nöstre, intre impregiurá-rile la cari ne aflámu espusi de cându cu constitutiunalismulu in poterea egemoniatoriloru?!

Asiá este: „*Lim'b'a româna in Ungari'a* si Transilvani'a patria comuna, la care preste 3,000,000 (di trei milióne) de români facu parte, contribue cu sânge si sudóre spre sustinerea ei — este straina!“

Si cine dice si constatéza acést'a? chiaru astadi intre cele mai ingrigitórie si neliniscitórie giurstári; astadi cându, cá nici odata, patriotulu bunu si fidelu trebue sa evite ori-ce nuantia de iritare cá sa-si conserve pacea si liniscea interna; astadi, cându vecinata arde in flacar'a, de carea sa ne ferimu casele proprii? O dice si constatá dóra diurnalistic'a magiara din patria carea mereu ne imbía — séu ne imbéta — cu *fratietate si infratire*?!! Ba, unu altu factoru si mai potinte, celu mai seriosu si superioru in patria ni-o spune verde si constatá negru pe albu, in celu mai autenticu si oficialu modu, adeca o constata ac-tulu inaltulu ministeriu reg. ung. de

interne, cu datulu 19 Septembrie a. c. Nr. 35,181 emisu cătra adunarea municipală a comitatului *Adunării*, care intimatului aflăm publicat în foia germană locală „*Hermannstädter Zeitung*“ nr. 229 de astăzi și pe care, ne tînem de detorința jurnalistică a-lu reproduce și în foia noastră fiindcă ne atinge deadreptulu pre noi românii.

Incidentele emiterii acestui ordinu este „sigilulu oficiosu“ alu comunei *Vinerea* (Felkenyer) cu inscripțiune în limbă română, pentru care eata ce dice ministeriulu *constituționalu*:

„Nr. 35181. Contractulu referitoriu la esarendarea casarmei din Felkenyer, (adeca Vinerea) subternu aici spre aprobare, prin comendă gendarmului reg. ung. din părțile transilvane, e provăditu cu sigilulu comunei Felkenyer, a carui inscripțiune este românească.

Intrebuintarea de sigile oficiale provădite cu inscripțiuni în *limba străină* de acea nu se pôte permite comunei, pentru că sigilulu comunulu este o semnatura pentru comuna, prin urmare pentru o instituțiune, carea formăza o parte întregitoare a organismulu de stat; pretensiunile naționalităților, fatia de ideă de stat magiaru inse, potu fi luate în privința numai într-atâtă, încâtu acelea, în sensulu art. de lege 44 din anulu 1868, suntu îndreptate; după această lege inse, comunelor neunguresci, cu privire la naționalitatea loru li sta în voia, că în funcțiunile loru oficiose, se pôte întrebuintă și *limbă loru proprie*; dar încâtu ele aru face cumva pretensiuni, ca afara de întrebuintarea limbii loru, se dee espresiune naționalității și prin o inscripțiune a sigilelor comunali, pe lângă tôte ca o astfelu de pretensiune nu e provădită în lege, nu se pôte permite nici din acela motiv, pentru că întrebuintarea de sigile cu inscripțiuni magiare, nu întempina greutăți practice cari au avutu influința la dispozițiunile ce le-au croitu legislațiunea în cestiunea limbilor, din contra se evita greutățile ce obvinu prin numirea comunilor în diferite limbi.

Dreptacea adunarea generală a comitatului, prin această se provăca: că atātu comunei *Felkenyer*, cătu și celor lalte pe teritoriulu comitatulu aflatu în aceeași parte, in care se va întrebuintă sigilulu comunulu cu inscripțiune nu în limbă magiara, se li interdica întrebuintarea astoru felu de sigile și se le constrenga a-si procură și a întrebuintă sigile cu inscripțiuni magiare.

Budapest'a, 19. Septembrie 1877.

La dădărea lui
Georgiu Lukács,
consiliariu ministeriulu.

Comună Vinerea se afla în Transilvaniă; poporațiunea ei este curatu română, numai numirea i se dedă în limbă magiara „*Felkenyer*“. Este unu ce caracteru s'au silitu compatrioții nostri magiari s'au silitu să se șirească acum a dă numiri magiare, une-ori destulu de bizare, la tôte comunele nemagiare; această schimosire a numirilor genuine noi nu o putemu consideră de o faptă patriotică, și tare credem că istoricii nepreocupati voru prastră viitorulu adevărulu și în această parte.

Intimatulu ministeriulu accentueza „ideă de stat magiaru.“ Oare cum sa o pricepem noi această? Dora în sensulu unoru institutiuni multiamitorie pentru tôte diferitele popore din țiera, s'au în sensulu poetulu magiaru: „*minden ember legyen ember és magyar*“ (totu omulu sa fia omu și magiaru)? — noue ni se pare, că vorbă e de ideă de stat a lui Széchenyi, carea sa se realizeze cu midilócele lui Kossuth; la această trista presupunere ne dau dreptu atacurile și insultele, de cari avutu parte dela publiculu magiaru prin jurnale și în tôte corelațiunile vietiei publice-sociale.

Dăca cu observările acestea ale noastre nu amu observăm din incidentulu unu rescriptu alu înaltulu ministeriu, cătra care asiă de tare ne-amu deprinsu a fi cu totu respectulu: noi amu poté trage unele corolariu din

legea care asigura fia-cărei comune liberă folosire a limbii sale proprie, și amu poté analiză lucrulu până chiaru la sigilele comunali; dar din respectulu ce ni-lu pastrăm cătra autoritățile superiori, ne marginim astadata la celea espuse mai susu, fiindu convinsi, ca cu acestea jurnalistică noastră și va face numai detorința cătra căsă și publiculu, căroră s'erve, fără să se iae ofensiva fatia de înaltulu regimu, precum facu celea mai multe foi magiare.

Fenesiu, 10/22 Septembrie 1877.

(Unu actu de infratire magiara?)
Dle Redactoru! În nr. 68 din a. c. a acestui pretinutu diariu a-ti publicatu o corespondința din Sibiu, în carea se cuprinde apelulu de infratire ce-lu facu unele diuarie magiare cătra români.

Impresiunea ce a produsu acestu apelu la români se pôte deduce din comentariulu ce-lu face corespondințele, adeca, ca fia-care românu adevăratu, care este pe deplinu convinsu despre caracteru magiaru, sciindu cu cine are de a se demite la tergu și încă asupră unu lucru atātu de importantu, asupră unei cestiuni de viață și caracteru naționalu, respinge cu cea mai mare indignatiune ori-ce întreprindere de felulu acestu. — Me miru și nu-mi potu dá s'au adevărulu în carea a datu o frăților magiari la unu atare pasiu și lucrare neconsecuentă. — Au n'au cetitu ei mai în totu nrii jurnalelor române, au nu suntu informati pe deplinu din esperința trecutulu și a actualității, ca românii au consimțit și s'au aliatu totu-deună, că simt astăzi, cu aceia, cari lupta pentru principiile creștinismulu și ale civilizațiunei, nici-decum inse cu aceia, cari cu risiculu vietiei voiescu reinvierea iataganulu? — Este târdiu a recurge la români acum, după ce tôte poporele Europei cu caracteru în întielesulu Europeanu, umanu și civilizatoricu au despretinutu și condamnatu atitudinea s'au mai corectă disu opiniunea publică politică magiara.

La români, pre cari înainte de această „*Alföld*“, în rendu cu celelalte diuarie de soilu lui, i-au calificatu de poporulu celu mai decădiutu, demnu de sclavie și au radicațulu de felulu de calumniu asupră lui.

Magiarii prin simpatie și principiile lor turcesci se vedu amenințati de cursu ce ni-au pregătitu în totu tempii prin intențiunile și aspirațiunile lor de magiarisare, ei se simtu în marginea mării slavo-germane, și nu sciū momentulu carei va inghiți deodată cu caderea Turciei. Și tragânduși socotela cu trecutulu, că sa se pôte impacă cu consciința, vinu a se ingriji de viitorulu nostru, pre cari ne vedu amenințati de aceași catastrofa. Le multamimu de ingrigirea cu care ne imbiu, însă de credința nu le credem. Noi ne rademămă pe o lege infalibilă, carea dice: *natură nu se pôte alteră cu totulu*. Si ca nu ne insielăm, se pôte vedé din *actulu de infratire* de mai la vale, care documenteaza în deajunsu ca frății magiari nici astăzi nu si-au schimbatu naravulu, nu au abdisu de principiulu loru condamnabilu: „*Minden ember legyen ember és magyar*, Akit e föld hord és egével betakar“, pentru a cărui realizare nu cunosc magiarii, nu respectăza interesele adevăratu patrioțe și naționale magiare. Nu! ei si astăzi lu profeséza, dora mai multu că ori și cându alta data, inse nu după calapodulu lui Kossuth, ci după o inventiune cu totulu nouă, demna de frății loru turci; s'au remăna și simțim că magiare, s'au remăna în neștiința. Cumca nu vorbesc din ventu, spre documentarea afirmatiuniloru, pre lângă odiosulu trecut și o miiă de fapte ale presentulu, prin care se

ataca institutiunile noastre bisericesci și factorulu celu mai principalu alu esistintiei noastre naționale — scôla.

Eata *faptulu infratirei*: În comunele Petrosiani, Galatiu, Fenesiu și Presac'a, protopresbit. Zlatn'a de josu comit. Alb'a infer. dreptulu de cărcimariu de 3 luni în urmă unu decretu gubernialu de sub Creneville din 1865 este declaratu de nul și inopertent, și după sistemulu de administratiune politică de atunci se administră de politică, însă în favorulu fonduriloru scolare din comunele susu numite. De cându cu fericitulu constituționalismu, s'au introdusu legea nouă comunala din 1871 și 1876, conformu dispozițiuniloru acestoru legi de a se face preliminarulu în fia-care anu, în care suntu de a se introduce tôte percepțiunile și erogatiunile comunale, s'au introdusu în dreptulu de cărcimariu de 3 luni, inse cu clausula „de fondu scolasticu“. Până în an. 1874 n'au facutu nime excepțiune în contră mențiunei acestui fondu.

(Va urmă.)

Varietăți.

* * * Comisiunea, chemată în sensulu §. 22 din art. de lege XLII. alu anului 1870, de a verifică listele contribuabililoru celoru mai mari s'au virilistiloru, și si tînenu șiedintie în localitățile oficiulu comitatulu din Sibiu dela 1-île până inclus. 8. Octombrie 1877 st. n. Această se aduce la cunoștința publică cu acelu adaosu, ca sub tempulu susu — atinsu voru fi listele menționate espuse intuițiunei fia-cărui în localitățile menționate, unde se voru și primi eventuale reclamári pentru inducerea celoru îndreptatiti în acelea liste.

Se provăca dreptulu de acea în întielesulu §. 24 din citatulu art. de lege totu acei domni, cari voiescu a profită de favorea §. 23 alu legi menționate, că sub durată amintitorulu șiedintie sa se insinue la subscrisă comisiune verificătoare verbalmente s'au în scrisu, și cu atātă mai vertosu sa-si documenteze îndreptăteaza, cu cătu mai chiaru este, ca altum-nternea voru remăna pentru astadata lipsitu de favorea §. 23, după care în casu de însinuare și de decădere îndreptăteaza vine de a li se socoti contribuțiunea dupla.

Sibiu, în 20. Septembrie 1877.

Comisiunea verificătoare.

* * * (Ună pentru altă) Pre cându catolicismulu ultramontanu, — inspiratu din Romă binecunoscă de invingerea armatorulu turcesci — face propagația în *Bohemiă* prescintre feci în contra simpatiloru rusesci, poporulu cechu, — după cum afirma o telegrama din *Praga* 24. Sept. a diurnalulu „*Deutsche Zeitung*“ Nr. 2058 și anume cercurule asia numite „*Jung Cechen*“ pregătescu treceri în masse dela *catolicismulu* la „*biserica ortodocsa*“ carei a tinerimea studiōsa și premerge cu tōta resoluțiunea înainte: (Die jungcechischen Kreise bereiten einen Massenübertritt von der katholischen zur orthodoxen Kirche vor, dabei die Studentenschaft voranschleibend.)

* * * Pregătirile Rusiei pentru eventuală campania de iernă. Sub acestu titlu anuncia „*Deutsche Zeitung*“ din *Viena* în nr. 2059, după „*Standard*“, că Rusia a încheiatu contractu de liferare cu firme din Londră pentru 100,000 colibe (Hütten) de fier, în care sa ierneze armat'a și dintre care suntu diferite categorii arangiate pentru câte 25, 50, 100 și 500 de ostasi. Cu firmă *Aron Hirsch* din *Berlinu* au încheiatu contractu pentru 4,500,000 kilo plumbi și prafu de pusca; 65,000 de siatre (Zelten) care în câte 20,000 de vagoni duple în fia-care o catime de 200 centinarii s'au totalulu cuantității de 200 mii kilo, au a fi transportate dela *Antwerpen* pre calea ferată

la *Petersburg* la *Bucuresci* în terminu ficsatu de 10 zile.

Aceste preingiriri ale Rusiei contradicu sciriloru descuragietorie din isvórele turcofile cum este chiaru și „*Deutsche Zeitung*“, — ca comandă suprema a armatei rusesci, s'aru ocupă cu ideă de a se retrage cu totulu dela câmpulu de resbelu, respective a tôte câmpulu de resbelu — a retrage celu putienu preste iarna — operatiunile resbelulu, — care l'au inceputu și-lu continua cu atâtea sacrificie imense, fără de rezultat.

Continuarea contribuțiilor de obiecte

pentru ostasi români răniți din Româniă.

(Prin dn'a Elen'a Domnari și An'a Moldovanu din Com'nari Sibiuului.)

Elen'a Domnariu, o camesia, și 2 stergare de inu; Mari'a S. Birau 11 1/2 metri pândia; Mari'a P. Droc 3 m. pândia și 1 stergariu; An'a I. Baltiesiu 2 1/2 m. pândia; Mari'a S. Cojocariu, 2 m. pândia; Mari'a A. Ilie Pop'a, 2 m. pândia; Mari'a I. Câmpeanu 2 m. pândia; Rafil'a Ios. Mandreanu, 2 m. pândia; Rafil'a Ilie Hentesiu 1 1/2 m. pândia; Lin'a I. Moldovanu 2 m. pândia; An'a S. Cojocariu 1 m. pândia; Lin'a Ilie Baltiesiu 1 camesie; An'a G. Ciortea 1 camesie; An'a D. Ruscioveanu 1 camesie; Rafil'a P. Bogorinu 1 lepedeu; Ioanu G. Munteanu 1 stergariu; Lin'a S. Margineanu 1 stergariu; An'a G. Rosiu 1 ismana; An'a Baltiesiu 1 lepedeu; An'a S. Cojocariu 1 ismana; Teodor'a Fratila 7 m. pândia; An'a V. Tufa 2 m. pândia; An'a I. Stoia 1 3/4 m. pândia; Lin'a Ilie Vladu 1 3/4 m. pândia; Mari'a G. Bogorinu 1 3/4 m. pândia; An'a G. Comanu 1 camesie; An'a G. Banatianu 1 camesie; Mari'a I. Bogorinu 1 camesie, și 1 ismana; Ioan'a Gavoșdea 1 stergariu; Lin'a I. Murasianu 1 1/2 m. pândia și 1 camesie; An'a L. Sioim'a 1 3/4 m. pândia; Mari'a Mich. Albu 1 1/2 m. pândia; Rafil'a S. Munteanu 1 camesie; Saft'a S. Timariu 1 camesie; Paraschiva S. Mandreanu 1 3/4 m. pândia; An'a S. Stoia 2 m. pândia; An'a G. Moldovanu 2 m. pândia; An'a Ursu 1 1/2 m. pândia; An'a C. Crisboiu 1 3/4 m. pândia; Ev'a Cojocariu 3 m. pândia; Saft'a Dejanu 1 stergariu; Saft'a Baltiesiu 1 camesie.

Din Bait'a-montana.

Sofi'a Holicza 1 1/4 k. scame.

Sibiu 9/21 Septembrie 1877.

(Va urmă.)

Iudit'a Macellariu,
colectanta.

Bursă de Viena.

Din 17/29 Septembrie 1877.

Metalicele 5%	64 45
Imprumutulu nat. 5% (argintu)	66 90
Imprumut. de statu din 1860	111 25
Actiuni de banca	850 —
Actiuni de creditu	219 50
London	116 90
Argintu	104 10
Galbinu	5 58 1/2
Napoleonu d'auru (poli)	9 39 1/2
Valut'a nouă imperiale germăna	57 75

Nr. 1964. — 1877.

Publicatiune.

În 28 Octombrie a. c. st. n. la 10 ore a. m. se va dá cu licitatiune în arenda dreptulu de cărcimariu alu comunei Sadu pe terminu de 6 ani, încependu dela 1 Ianuariu 1878, la 31 Decembrie 1883 inclusive.

Licatiunea se va tînené în cancelariu numitei comune, ér' condițiunile de licitatiune se potu vedea până atunci s'au la această pretura, s'au în cancelariu comunala.

Rasinari în 26 Septembrie 1877

1—3

Dela pretur'a cercuala.

Nr. 115 — 1877.

Concursu.

Pentru întregirea parohiei greco-orient. Fauresci, în protopresbiteratul Cetății de pētra, cu concessiunea pre-averabilului consistoriu archidiece-sanu din 1-a Iulie a. c. 1562 B. se scrie concursu cu terminu până la 9 Octombrie a. c.

Emolumentele sunt:

1. Dela 100 familii câte un'a ferdela cucuruzu sfărmatu și un'a di de lucru.

2. Portiunea canonică: (eclesi'a vechia): 2 jugere 800°□.

3. Folosirea cimiteriului și a moșiei dela Gipsea numita, 9 jugere aratoriu și fenatiu.

4. Stol'a satorita de sinodulu protopopescu în 1872.

Tôte acestea computeate în bani, dau unu venitu anualu de 402 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă această parochia au a-si asterne petitiunile lor instruite în sensulu stat. org. la subscrisulu oficiu prot. până la terminulu mai susu indicatu.

Carpenisiu, 13 Septembrie, 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu

Ioanu Sivrea m. p.
adm. prot.

1—3

Nr. 82 — 1877 adm. prot.

Concursu.

Pentru ocuparea parohiei vacante Branisc'a în protopresbiteratul Ilici-Muresiene, prin această se publica concursu până la 9. Octombrie 1877 st. v. în care di se va tine și alegerea.

Emolumentele sunt:

a) casa de locuintă dimpreună cu curte și gradină;

b) două pământuri arătoare de 4 jugere cu venitu anualu de 50 fl. v. a.

c) dela 114 numeri câte o ferdela de cucuruzu în bômbe de cucuruzu;

d) câte un'a di de lucru fia-care numeru parte cu palmile, parte cu vitele;

e) venitele stolari îndatinate; cari tôte computeate în bani facu sum'a de 481 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă această parochia au a-si asterne concursurile lor instruite conformu despositiunilor statutulu organicu la subscrisulu până la terminulu susu îndigitatu.

Gurasad'a în 13 Septembrie, 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Alecsiu Olariu m. p.
adm. prot.

1—3

Nr. 263 — 1877.

Concursu.

Pe bas'a bugetulu preliminaru pre anulu 1877/8 din partea adunarei gen. a Asociatiunei tranne, tîenute în Blasiu la 5.—7. Augustu a. c. sub Nr. prot. XXXV. și XXXI. se publica prin această concursu la următoarele stipendia:

1. La unu stipendiu de 60 fl. v. a. destinatu pentru unu gimnasistu, din fundatiunea Galliana, cu aceea observare, ca conformu literelor fundatiunali, la obținerea acelu stipendiu, ceteris paribus, va avé preferință acelu concurent, care va dovedi în modu demnu de credință, cum-ca se trage din famili'a fundatorelui, și anume din famili'a: „Popu și Antonu.”

2. La 2 stipendia de cale 70 fl. pentru 2 teneri, cari cercetăza scôla comercială inferiôra.

3. La 4 stipendia de câte 60 fl. 4 ascultatori de pedagogia.

4. La 2 stipendia de câte 60 fl. pentru 2 elevi dela vre-o scôla de agricultură din patria.

5. La unu ajutoriu de 20 fl. destinatu pentru unu gimnasistu ori realistu, din fundatiunea repausatulu stu-

diosu de a V. clasă gimn. Emiliu Dionisiu Basiat'a Matiu Dembulu din Abrudu, cu aceea observare, ca conformu literelor fundatiunale, la obținerea acestui ajutoriu voru avea preferință studentii eminenti, nascuti în muntii apuseni ori în fostulu districtu alu Naseudului.

Terminulu concursulu se defige pre 25. Octombrie 1877. c. n.

Concurentii la amentitele stipendia au sa-si substerna încôce concursurile lor până la terminulu susu-îndigitatu, provideute cu atestatul de botezu și de paupertate cum și cu testimoniulu de pre semestru alu II-lea alu anulu scol. 1876/7; ier' concurentii la stipendiale de sub p. 4. în speciale, sa dovedesca, cum-ca au absolvatu celu putienu scôla elementaria, cum și ca se pricepu în genere la portarea economiei, dupa cum aceea e îndatinata în tiér'a noastră, pre lângă aceea, sa fi ajunsu alu 16-lea anu alu etăției.

Din siedinti'a ordinaria a comitetulu Asociatiunei transilvane, tîenuta în Sibiiu la 15. Septembrie 1877.

Iocobu Bolog'a
v.-presiedinte.

1—3

pentru secret. II.
I. V. Russu.

Nr. 73 — 1877

Concursu.

Pentru întregirea parohiei vacante de clas'a III. Visc'a, protopresbiteratul Ilici-muresiene, se scrie concursu în urm'a ordinatiunei pre-averabilului consistoriu archidiece-sanu dto. 1-a Iuliu, 1877. Nr. 1565 B. cu terminulu pana la 8 Octombrie, prelângă următoarele emoluminte:

1. Cas'a parochiale cu gradin'a de legumi.

2. Pământulu aratoriu și fenatiu de 4 jugere 1520°□.

3. Dela 122 familii câte o ferdela: (a 16 cupe) cucuruzu în bômbe.

4. Dela 100 case câte o di lucru cu palm'a dela 60 case cu boii.

5. Stol'a usuata și imbunatatita dela 160 familii; cari emolumente computeate tôte în bani dau suma de 483 fl. și 90 cr. v. a.

Doritorii de a ocupă această parochia voru avé a-si asterne rogarile instruite în sensulu stat. org. la subscrisulu până la terminulu indicatu.

Gurasad'a, 13 Septembrie, 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Alecsiu Olariu m. p.
adm. prot.

1—3

Concursu.

Devenindu vacanta a 2-a stățiune invetiatorésca în comun'a Sesciori protopresbiteratul S. Sebesiului, se deschide deci concursu până la 2 Octombrie a. c.

Cu această stățiune e înpreunata o léfa anuală de 200 fl. v. a. și cartiru în edificiulu scôlei.

Doritorii de a ocupă acestu postu suntu datori a-si asterne suplicile lor instruite cu atestatu ca au absolvatu gimnasiulu inferioru și ca suntu pedagogi ori clerici absoluti, și posedu atestatu de calificatiune, și ca știu tipiculu și cântarile bisericesci, — până la terminulu prefiptu, parintelui protopresbiteru gr. res. în S. Sebesiu.

Sesciori în 14 Sept. 1877.

In contielegere cu parint. protopresbiteru.

Comitetulu parochialu

1—3

Ad Nr. 28. — 1877.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clas'a III-a Rip'a-Rimetiului în protopresbiteratul Albei-Iuliei cu care suntu împreunate următoarele emolumente:

1. Dela 56 familii câte o di de claca.

2. Dela 56 familii câte o ferdela de grâu de primavéra,

3. Pământuri arătoare și de fenatiu 8 jugere 1495°□.

4. Un'a gradina cu pomi; și

5. Venitele stolare îndatinate.

Tôte acestea emoluminte computeate în bani dau o suma de 370 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă această parochia, se-si asterna petitiunile sele instruite în sensulu stat. organicu la subscrisulu până în 9 Octombrie a. c. cându va fi și alegerea.

Alb'a Iuli'a 12. Septembrie, 1877.

In contielegere cu comitetulu parochiale.

Alecsandru Tordosianu m. p.
2—3 ppresb. gr. or. de Alb'a-Iuli'a.

Concursu.

I. La scôla confessională gr. or. din *Porcesci*, în ppbiteratul Sibiiului II este de a se ocupă:

a) unu postu de invetiatoriu cu salariu anualu de 200 fl. v. a;

b) altu postu de invetiatoriu totu la aceeași scôla cu salariu de 120 fl.

Ambiloru iuvetiatori li se va dá și locuintă acomodată și lemnele necesare pentru încalditu.

II. La scôla confessională gr. or. din *Talmacelu* totu din ppbiteratul susu-numitu este de a se ocupă unu postu de invetiatoriu cu salariu anualu de 130 fl. v. a. Invetiatoriu va avé locuintă și lemne de încalditu.

Doritorii de a ocupă unulu séu altulu din posturile susu dise voru avé a-si înaintă documentele provideute în statutulu organicu la subsemnatulu inspectoratu de scôle celu multu până la 23 Septembrie st. v. a. c.

Sibiiu, 10 Sept. 1877.

In contielegere cu comitetele parochiale resp.

I. Popescu m. p.
prot. și inspect. district. de scôle.

2—3

Nr. 78.

Concursu.

Pentru ocuparea posturilor invetiatoresci din comunele: Banpotocu și Magur'a, se scrie concursu cu terminu până la 30 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

La Banpotocu 200 fl. v. a. salariu anualu cu cartiru gratuitu și 4 stângini cubici lemne de focu.

La Magur'a 125 fl. v. a. anuali. cartiru gratuitu și lemne de focu, și fiinduca postulu de cantore bisericescu este vacantu, dela respectivulu concurentu se cere a fi versatu în cântările bisericesci și tipicu, spre a luá asupra și servitiulu cantorescu, dimpreună cu folosirea veniturilor lui.

Suplicile instruite în sensulu statutulu organicu sa se substerna acestui oficiu ppresbiteralu până la terminulu susu indicatu.

Hondolu în 26 Augustu 1877,

In contielegere cu comitetele parochiale.

Oficiulu gr. or. alu Ioagiului

I protopresb.

Basiliu Piposiu m. p.

3—3

protopresbiteru.

Nr. 265 — 1877.

Concursu.

La scôla poporala, confessională din Vidr'a de susu, protopresbiteratul Zlatnei superiôre se scrie concursu pentru o stățiune de invetiatoriu cu unu salariu anualu de 250 fl. v. a., cartiru în edificiulu scôlei 2 odai, și lemne de încalditu.

Doritorii de a ocupă această stățiune au a-si tramite petitiunile lor provideute cu documentele recerute în „stat. org.” până în 30. Septembrie st. v. a. c. la subsemnatulu oficiu protopopescu.

Câmpeni, 7 Septembrie, 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Patit'a m. p.
2—3 protopopu

Nr. 263 — 1877.

Concursu.

Pre bas'a bugetulu preliminaru pre anulu 1877/8 din partea adunarei gen. a Asociatiunei tranne, tîenute în Blasiu la 5—7 Aug. a. c. sub Nr. prot. XXXVI. se publica prin această concursu la următoarele ajutoria.

1. La 10 ajutoria de câte 25 fl. v. a. destinate pentru sodalii de meseria, calificati de a se face maestri.

3. La 28 ajutoria de câte 12 fl. 50 cr. destinate pentru invetiaceii de meseria.

Terminulu concursulu se defige pre 25 Octombrie c. n. 1877.

Concurentii la amentitele ajutoria au sa-si substerna încôce concursurile lor, până la terminulu susu-îndigitatu, provideute: a) încātu pentru sodali, cu atestatu de botezu și de portare morale, cum și cu documentulu recerutu despre aceea, cum-ca suntu calificati de a se face maestri; ier' b) încātu pentru invetiaceii de meseria, se recere, că concursurile respective, pre lângă atestatu de botezu și de portare morale, se fia instruate și cu adeverință dela maestrulu respectivu, despre desteritate și diligență desvoltata în meseri'a, cu carea se ocupa.

Din siedinti'a ordinaria a comitetulu Asociatiunei transilvane, tîenuta în Sibiiu la 15 Septembrie 1877.

Iacobu Bolog'a,
v.-presiedinte.

3—3 pentru secret. II.
I. V. Russu.

Wilhelm de Mosing,

fostu medicu secundariu în spitalulu generalu din Gratiu

ordinéza în Cisnadia, Piat'a principală (Hauptplatz) Nr. 314.
dela 11—1 óra.

Seraciloru gratuitu

3—3

A esitu din tipariu dilele aceste:

1—3

AMICULU POPORULUI

calindariu pe anulu 1878

de **Visarion Romanu.**

Anulu XVIII.

Cuprinsulu: **I Teestu.** Cronologia, serbatorile, întunecimi, regintele anului, cele 12 luni adaogite cu calindariu istoricu, calindariu agronomicu (reveditu și învintitu), calindariulu evreilor, conspectulu lungimei dilorulu, genealogi'a casorulu domnitore, cursulu căilor ferate, calindariu postal, servitiulu telegraficu, mersulu diligentiilor, despre timbre, tērgurile, valórea cuponilor.

În partea a două: Astrucatii, istori'a unei mari nenorociri, — Despre temperamente de Dr. *I. Al. Lapadat*, — Despre însemnata testamentorulu de Dr. *M...n*, — Cazacii, — Despre ostasii turci, — Legea de usura. — **Agromoni'a:** Clasificarea pământurilor dupa plântē, — Cum are se fia unu celaru bunu? — Ingrasiarea porciloru, — Îniniții albinelor, — Tabela pentru poterea încoltitóre, periodulu vegetatiunei și greutatea de midloca a celor mai principale plântē agricole, — Mediculu de casa, — Poesii. — **Varietăți:** torpilele, notiie economice, margaritare, posne, anuciuri.

II Ilustratiuni: Antegarda de cazaci la pândă, matrozii turci, angagiari de basibozuci, recruti turci plecându în Asi'a, — prisionieri bulgari în Ruscicu, basi-bozucii o torpila esplodându.

Pretiulu unui esemplariu 50 cruceri, cu tramitare prin posta 56 cr., — 10 esemplare 4 fl. 50 cr. — 25 esemplare 10 fl. — 50 esemplare 18 fl. 50 cr. — 100 esemplare 35 fl. —

Se pôte trage deadreptulu dela editorulu **Visarion Romanu** din Sibiiu, cum și prin tôte librariile și venditori sciuti.